

MIKS PIDI JEESUS KRISTUS SUREMA?

PIIBLI ÕPETUSED LUNASTUSE KOHTA

Pärast selle infolehe lugemist olete te leidnud vastused järgmistele küsimustele:

1. Miks inimesed surevad?
2. Miks Jeesus suri?
3. Mida ma pean surmast pääsemiseks tegema ning kuidas on see seotud Jeesuse Kristuse surmaga?

Selleks, et mõista tõelist tõde elu ja surma kohta, peame me pöörduma oma Looja poole. Jumal vastab meie küsimustele oma Sõna ehk Piibli kaudu.

1. Miks inimesed surevad?

Aadam loodi siis, kui "Issand Jumal valmistas inimese, kes põrm on, mullast, ja puhus tema ninasse eluhinguse: nõnda sai inimene elavaks hingeks," (1 Moosese 2:7). Eeva, kellest sai Aadama naine, loodi siis, kui "Issand Jumal ehitas küljeluu, mille ta inimesest oli võtnud, naiseks," (1 Moosese 2:21,22).

Algusest peale andis Jumal mehele ja naisele vaba tahte. Nad võisid valida, kas olla Jumalale sõnakuulelikud või sõnakuulmatud (patt). Jumal oleks võinud Aadama ja Eeva luua nii, et nad oleksid talle alati sõnakuulelikud. Kuid kas see oleks Jumalale rahuldust pakkunud? Inimlapse vanemad on õnnelikud siis, kui nende lapsed neid armastavad ja kuuletuvad neile oma vabast tahtest. Jumal suhtub meisse kui oma lastesse täpselt samamoodi. Ta soovib, et me kuuletuksime talle sellepärast, et me Teda armastame. Sellepärast andiski Jumal Adamale ja Eevale vaba tahte.

Peale seda, kui Jumal paigutas Aadama ja Eeva Eedeni aeda, andis Ta neile väga selged juhised: "Kõigist aia puudest sa võid küll süüa, aga hea ja kurja tundmise puust sa ei tohi süüa, sest päeval, mil sa sellest sööd, pead sa surma surema!" (1 Moosese 2:16,17). Kahjuks tundis Eeva kiusatust. Ta sõi selle puu vilja ja veenis ka Aadama seda tegema. Seeläbi eksisid nad Jumala käsu vastu ja said peagi olulise õppetunni: Jumal peab alati oma sõna. Aadama jaoks tõi sõnakuulmatus kaasa sellised hirmsad tagajärjed: "Oma palge higis pead sa leiba sööma, kuni sa jälle mullaks saad, sest sellest sa oled võetud! Tõesti, sa oled põrm ja pead jälle põrmuks saama!" (1 Moosese 3:19).

Aadam määrati surema. Sellepärast inimesed surevadki. Kuna inimrass pärineb ühest mehest, Adamast, siis oleme me pärinud ka tema loomuse. Kõike me oleme surelikud. Seda selget tõde väljendatakse ka kirjas roomlastele: "Sellepärast, nii nagu üheainsa inimese kaudu on patt tulnud maailma ja patu kaudu surm, nõnda on ka surm tunginud kõikidesse inimestesse, kuna kõik on pattu teinud," (5:12); "Sest patu palk on surm,..." (6:23); "sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest" (3:23).

Seega õpetab meile Piibel, et mitte ainult ei ole me surelikud nagu Adam, vaid nagu tema oleme ka meie Jumalale sõnakuulmatud olnud – me oleme patustanud ja seega ära teeninud sellise Jumala hukkamõistu.

2. Miks Jeesus suri?

Piibel õpetab meile, et Jumal on järjekindel Jumal, kes peab alati oma sõna. Patu pärast hakkas surm valitsema kõigi inimeste üle ning iga kord, kui me matustel käime, oleme me selle tunnistajaks. Meie ise ei saa üksinda midagi teha selleks, et surma needust tühistada. Samas on Jumal ka armuline Jumal, kes ei soovi, et inimesed hukka saaksid, vaid et nad jagaksid Temaga igavest elu Tema Kuningriigis. Selle

tegi võimalikuks Jeesuse Kristuse elu ja surm. Jumal armastas maailma sedavõrd, et Ta saatis siia oma ainuma poja – poja, kes tuli inimesi päästma patust ja surmast.

Jeesus oli Jumala poeg, kuid tema ema Maarja oli inimsugu. Oma emalt päris ta meile sarnase olemuse. Ta tundis kiusatust olla Jumalale sõnakuulmatu ehk pattu teha. Kuna ta aga armastas oma Isa nii tugevalt ja austas Jumala sõnu ja käske, siis pani ta alati kiusatusele vastu ning suri patuta – ainuke inimene, kes seda iialgi saavutanud on. See, mille Aadam purustas, tegi Jeesus terveks oma võiduga patu ja surma üle – Jeesus suri, et päästa inimesed nende pattude eest.

Nii suur oli Jeesuse armastus oma Isa ja meie vastu, et ta tegi vabatahtlikult ülima ohverduse. Ta suri ristil piinavasse surma. Ta oli valmis sõprade eest oma elu andma. Ta oli täiuslik.

Piiblis on palju lõike, mis eelpool toodut tõestavad:

1 Peetruse 1:18,19 – *"teid pole lunastatud kaduvate asjadega, hõbeda või kullaga teie tühisest esiisadelt päritud eluviisist, vaid Kristuse kui laitmatu ja puhta Talle kalli verega."*

Heebrealastele 9:26 – *"Kuid nüüd on ta üheks korraks aegade lõpul ilmunud, et ennast ohvriks tuues kõrvaldada pattu."*

1 Peetruse 3:18 – *"Sest ka Kristus kannatas pattude pärast üheainsa korra, õige ülekohtuste eest, et ta teid juhiks Jumala juurde ..."*

1 Tessalooniklastele 5:9,10 – *"[Issand Jeesus Kristus], kes meie eest on surnud, et meie, ... , üheskoos temaga elaksime."*

Pole siis ime, et Jumal ütles: *"See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel, teda kuulake!"* (Matteuse 17:5). See aitab meil ka mõista seda, miks Peetruse ütles: *"Ja kellegi muu läbi ei ole päästet, sest taeva all ei ole antud inimestele ühtegi teist nime, kelle läbi meid päästetak,"* (Apostlite teod 4:12).

Kuna Jeesus oli patuta, ei jäänud ta hauda. Jumal äratas ta kolme päeva pärast ellu ja andis talle igavese elu.

Jeesuse võit patu ja surma üle ning tema ülestõusmine surnuist on maailma ajaloo kõige tähtsamad sündmused. Jumal on lubanud, et kõik, kes usuvad Jeesusesse kui Päästjasse ja järgivad oma elus tema eeskujut, saavad jagama tema võitu. Sellised inimesed muudetakse samuti surelikest surematuteks. Nad tehaks Jeesuse sarnaseks. See juhtub siis, kui Jeesus tuleb tagasi maale Jumala Kuningriiki looma.

3. Mida ma pean surmast pääsemiseks tegema?

Alustuseks peame me olema iseenda vastu lõpuni ausad. Me peame Jumalale palves tunnistama, et me oleme patustanud ja et me ise ei saa enda päästmiseks midagi teha. Oma jutlustamise algupäevadel õpetas Jeesus oma jügreid: *"Õndsad on need, kes on vaimus vaesed, sest nende päralt on taevariik,"* (Matteuse 5:2). 'vaimus vaene' olemine tähendab olla alandlik ning teadvustada meie vajadust Jumala ja Tema andestuse järele.

Seejärel peame me mõistma seda, kuidas Jumal saab meid läbi oma Poja päästa. Sellise mõistmiseni on võimalik jõuda ainult läbi palvetava piiblilugemise ja Piibli ehk Jumala Sõna üle mõtisklemise. Teadmised, mis me sel viisil saame, peavad meile sedavõrd südamesse minema, et me tõeliselt tahame olla Jeesuse-sarnased inimesed. Kui see meiega juhtub, siis peame me laskma ennast vees ristida, näidates sellega, et me võtame tõeliselt omaks Jeesuse elu ja surma kui meie pääsetee. Jeesus ütles meile, et see on tõeliseks jüngriks saamisel väga oluline samm (Markuse 16:16).

Lõpetuseks peame me elama oma elu kui Jeesuse truud jüngrid, järgides tema käitumist kõiges, mida me teeme.

Kui me kõiki neid asju teeme, siis tervitab Jeesus meid tagasi tulles nende ilusate sõnadega: *"Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma rajamisest peale!"* (Matteuse 25:34).